

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 390

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 14 iunie 2010

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 318 din 23 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	2-5	Decizia nr. 617 din 6 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 218 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	10-11
Decizia nr. 561 din 29 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	5-6	Decizia nr. 623 din 6 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 și art. 215 ¹ alin. 2 din Codul penal	12-13
Decizia nr. 594 din 4 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale art. 304 ¹ din Codul de procedură civilă	6-8	Decizia nr. 643 din 11 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15, art. 21, art. 24 și art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 190 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	13-15
Decizia nr. 614 din 6 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii	9-10		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 318

din 23 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în Dosarul nr. 1.148/87/2009 al Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal și care face obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 7.117D/2009.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 7.128D/2009, nr. 7.129D/2009, nr. 7.197D/2009, 7.312D/2009, nr. 7.646D/2009 — nr. 7.651D/2009, nr. 7.653D/2009 — nr. 7.659D/2009, nr. 7.675D/2009 — nr. 7.677D/2009, nr. 7.700D/2009 — nr. 7.708D/2009, nr. 7.710D/2009, nr. 7.711D/2009, nr. 7.753D/2009 — nr. 7.755D/2009, nr. 7.758D/2009, nr. 7.759D/2009, nr. 7.762D/2009—7.764D/2009, nr. 7.766D/2009 — nr. 7.768D/2009 și nr. 7.850D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în dosarele nr. 4.878/87/2008, nr. 3.793/87/2008, nr. 2.730/87/2008, nr. 3.400/87/2008, nr. 3.215/87/2008, nr. 3.026/87/2008, nr. 3042.1/87/2007, nr. 2.311/87/2008, nr. 5.014/87/2008, nr. 2.908/87/2008, nr. 3.377/87/2008, nr. 3.293/87/2008, nr. 2.488/87/2008, nr. 2144.1/87/2007, nr. 3.735/87/2008, nr. 1.292/87/2009 și nr. 3.473/87/2008 ale Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflictele de muncă și asigurări sociale, în dosarele nr. 3.480/98/2008 și nr. 205/98/2009 ale Tribunalului Ialomița — Secția civilă, în dosarele nr. 4.093/117/2008 și nr. 1.633/33/2009 ale Curții de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie, în dosarele nr. 2.756/115/2008 și nr. 4.741/108/2008 ale Curții de Apel Timișoara — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, în dosarul nr. 3.085/113/2008 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 2.099/120/2009 al Tribunalului Dâmbovița — Secția civilă, în dosarele nr. 588/88/2009 și nr. 605/88/2009 ale Tribunalului Tulcea — Secția civilă, comercială și de contencios administrativ, în Dosarul nr. 1.796/111/2009 al Tribunalului Bihor — Secția civilă, în dosarele nr. 3.756/83/2008 și nr. 5.381/111/2007 ale Curții de

Apel Oradea — Secția civilă mixtă, în dosarele nr. 5.636/107/2008, nr. 7.190/107/2008, nr. 7.218/107/2008, nr. 7.323/107/2008, nr. 5.602/107/2008, nr. 7.304/97/2008, nr. 5.591/107/2008 și 7.192/107/2008 ale Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, în dosarul nr. 439/40/2009 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă, în dosarele nr. 1.930/120/2009, nr. 1.542/120/2009 și nr. 2.719/120/2009 ale Tribunalului Dâmbovița — Secția civilă și în Dosarul nr. 3.909/87/2008 al Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 7.117D/2009, nr. 7.128D/2009, nr. 7.129D/2009, nr. 7.197D/2009, 7.312D/2009, nr. 7.646D/2009 — nr. 7.651D/2009, nr. 7.653D/2009 — nr. 7.659D/2009, nr. 7.675D/2009 — nr. 7.677D/2009, nr. 7.700D/2009 — nr. 7.708D/2009, nr. 7.710D/2009, nr. 7.711D/2009, nr. 7.753D/2009 — nr. 7.755D/2009, nr. 7.758D/2009, nr. 7.759D/2009, nr. 7.762D/2009 — 7.764D/2009, nr. 7.766D/2009 — nr. 7.768D/2009 și nr. 7.850D/2009 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 7.128D/2009, nr. 7.129D/2009, nr. 7.197D/2009, 7.312D/2009, nr. 7.646D/2009 — nr. 7.651D/2009, nr. 7.653D/2009 — nr. 7.659D/2009, nr. 7.675D/2009 — nr. 7.677D/2009, nr. 7.700D/2009 — nr. 7.708D/2009, nr. 7.710D/2009, nr. 7.711D/2009, nr. 7.753D/2009 — nr. 7.755D/2009, nr. 7.758D/2009, nr. 7.759D/2009, nr. 7.762D/2009 — 7.764D/2009, nr. 7.766D/2009 — nr. 7.768D/2009 și nr. 7.850D/2009 la Dosarul nr. 7.117D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin deciziile din 5, 19 și 26 iunie 2009, 5 iulie 2009, 26 august și 28 august 2009, precum și prin încheierile din 1 și 8 octombrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 1.148/87/2009, nr. 4.878/87/2008, nr. 3.793/87/2008, nr. 2.730/87/2008, nr. 3.400/87/2008, nr. 3.215/87/2008, nr. 3.026/87/2008, nr. 3.042.1/87/2007, nr. 2.311/87/2008, nr. 5.014/87/2008, nr. 2.908/87/2008, nr. 3.377/87/2008, nr. 3.293/87/2008, nr. 2.488/87/2008, nr. 2.144.1/87/2007, nr. 3.735/87/2008, nr. 1.292/87/2009 și nr. 3.473/87/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflictele de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii.

Prin încheierile din 7 și 21 aprilie 2009, pronunțate în dosarele nr. 3.480/98/2008 și nr. 205/98/2009, **Tribunalul Ialomița — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii.**

Prin Încheierea din 30 iunie 2009 și Decizia nr. 1.750/R/2009 din 29 septembrie 2009 și 21 aprilie 2009, pronunțate în dosarele nr. 4.093/117/2008 și nr. 1.633/33/2009, **Curtea de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii.**

Prin încheierile din 20 august 2009, pronunțate în dosarele nr. 2.756/115/2008 și nr. 4.741/108/2008, **Curtea de Apel Timișoara — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii.**

Prin încheierea din 31 august 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.085/113/2008, **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii.**

Prin încheierea din 15 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.099/120/2009, **Tribunalul Dâmbovița — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii.**

Prin încheierile din 6 mai 2009 și 3 iunie 2009, pronunțate în dosarele nr. 588/88/2009 și nr. 605/88/2009, **Tribunalul Tulcea — Secția civilă, comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii.**

Prin Încheierea din 5 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.796/111/2009, **Tribunalul Bihor — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii.**

Prin încheierile din 13 mai 2009, pronunțate în dosarele nr. 3.756/83/2008 și nr. 5.381/111/2007, **Curtea de Apel Oradea — Secția civilă mixtă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii.**

Prin încheierile din 1 octombrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 5.636/107/2008, nr. 7.190/107/2008, nr. 7.218/107/2008, nr. 7.323/107/2008, nr. 5.602/107/2008, nr. 7.304/97/2008, nr. 5.591/107/2008 și 7.192/107/2008, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii.**

Prin Încheierea din 1 septembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 439/40/2009, **Tribunalul Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii.**

Prin încheierile din 5 mai 2009, pronunțate în dosarele nr. 1.930/120/2009, nr. 1.542/120/2009 și nr. 2.719/120/2009, **Tribunalul Dâmbovița — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii.**

Prin Încheierea din 23 septembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.909/87/2008, **Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios**

administrativ fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii.

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București cu prilejul soluționării unor acțiuni civile având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii, care prevede că orice dispoziție contrară acestui act normativ se abrogă, încalcă dispozițiile art. 1 alin. (4) și (5), art. 73 alin. (3) lit. p) și ale art. 79 alin. (1) din Constituție, precum și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, consideră că textul de lege criticat, prin formularea sa imprecisă, poate ridica dificultăți de interpretare și aplicare a legii. În acest sens, autorul face referire la normele procedurale aplicabile în spețele sale, care au ca obiect conflicte de muncă, arătând că art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii nu este în măsură să clarifice care dintre acestea urmează să se aplice. Astfel, arată că prevederile art. 72 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă sunt diferite de cele ale art. 284 din Codul muncii, care reglementează aceeași materie, respectiv instanța competentă să soluționeze aceste conflicte. Cu toate că, din perspectiva principiilor de aplicare a legii în timp, în speță ar trebui să fie incidente reglementările mai noi, respectiv cele ale Codului muncii, caracterul special pe care îl are Legea nr. 168/1999 față de dreptul comun în materie, reglementat de Codul muncii, poate conduce la o concluzie contrară, potrivit căreia incidente ar fi dispozițiile legii speciale. Toate aceste argumente sprijină concluzia pe care autorul excepției o consideră esențială pentru motivarea sa, și anume că prevederile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii încalcă principiul efectivității juridice, consacrat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Acest principiu presupune că legiuitorul are obligația de a asigura adoptarea unor dispoziții legale eficiente care să fie coerente (Cauza *Unédic contra Franței* — 2008), să evite paralelismul legislativ (Cauza *Katz contra României* — 2009), să aibă vocația de a respecta drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor și să aibă o aplicabilitate practică uniformă, pentru a se evita o jurisprudență neuniformă (Cauza *Santo Pinto contra Portugaliei* — 2008). În plus față de acestea, autorul excepției amintește că, prin dispozițiile art. 62 alin. (1) și art. 63 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, legiuitorul a impus cu caracter imperativ abrogarea expresă directă, excluzând, prin urmare, abrogarea implicită. Acest mod de abordare a fost determinat atât pentru a asigura coerența sistemului legislativ, cât și pentru a asigura eficacitatea principiului separației puterilor în stat, întrucât nu permite judecătorului să legifereze expres unde legiuitorul a tăcut, respectiv să constate abrogarea, deși legiuitorul nu a făcut-o. Nerespectarea prevederilor Legii nr. 24/2000 prin reglementarea unei norme care are un efect abrogator implicit, precum textul de lege criticat, are semnificația încălcării art. 1 alin. (5) din Constituție care prevede obligativitatea respectării Constituției și a legilor, obligație căreia trebuie să i se supună inclusiv Parlamentul, întrucât textul constituțional nu face nicio distincție cu privire la destinatarii normei.

Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției. De asemenea, în dosarele având ca obiect recursurile formulate împotriva încheierilor prin care instanțele de judecată au respins ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate, a admis recursul, considerând că nu sunt prezente cauzele de inadmisibilitate prevăzute de lege.

Tribunalul Ialomița — Secția civilă, soluționând recursurile formulate împotriva încheierilor prin care instanțele de judecată au respins ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate, a admis recursul, considerând că nu sunt prezente cauzele de inadmisibilitate prevăzute de lege.

Curtea de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie consideră că excepția de neconstituționalitate ar trebui respinsă ca inadmisibilă, întrucât aspectele invocate de autorul excepției privesc probleme de aplicare a legii, care sunt de competența instanței de judecată, iar nu a celei de contencios constituțional.

Curtea de Apel Timișoara — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, soluționând recursurile formulate împotriva încheierilor prin care instanțele de judecată au respins ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate, a admis recursul, considerând că nu sunt prezente cauzele de inadmisibilitate prevăzute de lege.

Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate ar trebui respinsă ca inadmisibilă, întrucât aspectele invocate de autorul excepției privesc probleme de aplicare a legii, care sunt de competența instanței de judecată, iar nu a celei de contencios constituțional.

Tribunalul Dâmbovița — Secția civilă consideră că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

Tribunalul Tulcea — Secția civilă, comercială și contencios administrativ consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Tribunalul Bihor — Secția civilă consideră că textul de lege criticat este constituțional.

Tribunalul Oradea — Secția civilă mixtă arată că prevederile de lege criticate nu sunt în contradicție cu Constituția și că problemele de tehnică legislativă și de concurs între norme ce se regăsesc în acte normative distincte și care au un conținut contrar urmează a fi soluționate fie pe calea jurisprudenței, fie pe calea pronunțării unui recurs în interesul legii.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale arată că autorul excepției pune în discuție modul de interpretare și aplicare a unor norme legale, prin raportare la Legea nr. 24/2000, astfel că nu vizează propriu-zis neconcordanța dispoziției legale menționate cu prevederile constituționale invocate.

Judecătoria Târgoviște — Secția civilă consideră că textul de lege criticat este în acord cu prevederile Constituției invocate de autorul excepției.

Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal consideră că aspectele invocate de autorul excepției privesc probleme de aplicare a legii, de competența instanței de judecată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, dispoziții potrivit cărora „(2) Pe data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă: [...] — orice alte dispoziții contrare.”

Autorul excepției consideră că textul de lege criticat este contrar următoarelor texte din Constituție: art. 1 alin. (4) și (5) care consacră principiul separației și echilibrului puterilor în stat și obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 73 alin. (3) lit. p) care stabilește domeniul de reglementare al legii și art. 79 alin. (1) referitor la atribuțiile Consiliului Legislativ. De asemenea, consideră că este încălcat și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că întreaga motivare a acesteia se referă la modul de interpretare și aplicare în timp a două legi organice, și anume Codul muncii și Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă. Autorul excepției susține, în acest sens, că există o practică neunitară la nivelul instanțelor de judecată, în privința constatării abrogării implicite a prevederilor art. 72 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, având drept consecință pronunțarea unor hotărâri judecătorești diferite asupra aceleiași probleme de drept. De asemenea, arată că nu au fost respectate normele de tehnică legislativă cu prilejul adoptării Codului muncii.

Or, Curtea reține că problemele ce țin de aplicarea legii, respectiv luarea deciziei asupra incidenței în cauză a unor texte de lege, revin instanței de judecată, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (1) din Constituție, care prevede că „*Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege*”, iar nu instanței de contencios constituțional. Astfel, instanța de judecată este cea care poate dispune de instrumentele necesare pentru a decide care dintre legile puse în discuție sunt incidente, folosind toate principiile de interpretare a legii. Decizia instanței de judecată poate fi atacată la instanța superioară, iar, în cazul în care practica judiciară vedește o interpretare neunitară, Constituția, prin art. 126 alin. (3), dă Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar nu Curții Constituționale, competența de a stabili interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești.

Eventualele necorelări de ordin legislativ dintre dispozițiile Legii nr. 168/1999 și cele ale Legii nr. 53/2003 — Codul muncii nu pot forma obiect al controlului de constituționalitate și nici nu pot fi invocate drept argument în sprijinul susținerii neconstituționalității unor reglementări. Examinarea acestora nu intră în sfera de competență a Curții Constituționale, ci în competența exclusivă a Parlamentului de a interveni pe calea unor modificări, completări sau abrogări pentru a asigura ordinea juridică necesară.

Curtea Constituțională nu poate fi transformată în legiuitor pozitiv, ci trebuie să își limiteze rolul la cel de legiuitor negativ, având doar competența de a lipsi de efecte juridice legile neconstituționale.

De asemenea, Curtea reține că atribuțiile sale privind analiza conformității unor texte de lege cu Constituția nu se pot extinde și asupra aspectelor ce țin de respectarea normelor de tehnică legislativă, atât timp cât aceste norme nu au relevanță în plan constituțional.

De altfel, în acest sens s-a pronunțat Curtea și prin Decizia nr. 1.016 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 14 august 2009.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în dosarele nr. 1.148/87/2009, nr. 4.878/87/2008, nr. 3.793/87/2008, nr. 2.730/87/2008, nr. 3.400/87/2008, nr. 3.215/87/2008, nr. 3.026/87/2008, nr. 3042.1/87/2007, nr. 2.311/87/2008, nr. 5.014/87/2008, nr. 2.908/87/2008, nr. 3.377/87/2008, nr. 3.293/87/2008, nr. 2.488/87/2008, nr. 2144.1/87/2007, nr. 3.735/87/2008, nr. 1.292/87/2009 și nr. 3.473/87/2008 ale Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflictele de muncă și asigurări sociale, în dosarele nr. 3.480/98/2008 și nr. 205/98/2009 ale Tribunalului Ialomița — Secția civilă, în dosarele nr. 4.093/117/2008 și nr. 1.633/33/2009 ale Curții de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie, în dosarele nr. 2.756/115/2008 și nr. 4.741/108/2008 ale Curții de Apel Timișoara — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 3.085/113/2008 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 2.099/120/2009 al Tribunalului Dâmbovița — Secția civilă, în dosarele nr. 588/88/2009 și nr. 605/88/2009 ale Tribunalului Tulcea — Secția civilă, comercială și de contencios administrative, în Dosarul nr. 1.796/111/2009, al Tribunalului Bihor — Secția civilă, în dosarele nr. 3.756/83/2008 și nr. 5.381/111/2007 ale Curții de Apel Oradea — Secția civilă mixtă, în dosarele nr. 5.636/107/2008, nr. 7.190/107/2008, nr. 7.218/107/2008, nr. 7.323/107/2008, nr. 5.602/107/2008, nr. 7.304/97/2008, nr. 5.591/107/2008 și 7.192/107/2008 ale Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 439/40/2009 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă, în dosarele nr. 1.930/120/2009, nr. 1.542/120/2009 și nr. 2.719/120/2009 ale Tribunalului Dâmbovița — Secția civilă și în Dosarul nr. 3.909/87/2008 ale Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 561

din 29 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.658/113/2009, **Tribunalul Brăila — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Multitrade & Development” — S.R.L. din Constanța într-o cauză civilă având ca obiect pretenții bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie obligația angajatorului de a depune dovezile în apărarea sa până la prima zi de înfățișare, nerespectându-se principiul egalității armelor.

Tribunalul Brăila — Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Multitrade & Development” — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 1.658/113/2009 al Tribunalului Brăila — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții ce au următorul conținut: „*Art. 287. — Sarcina probei în conflictele de muncă revine angajatorului, acesta fiind obligat să depună dovezile în apărarea sa până la prima zi de înfățișare.*”

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Multitrade & Development” — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 1.658/113/2009 al Tribunalului Brăila — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 594

din 4 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale art. 304¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Autorul excepției consideră că textele de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat asupra dispozițiilor de lege criticate prin Decizia nr. 494 din 11 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 18 ianuarie 2005, respingând excepția de neconstituționalitate.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că dispozițiile art. 287 din Codul muncii reprezintă norme de procedură care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, se stabilesc prin lege, precum și că salariatul și angajatorul sunt două părți ale conflictului de muncă, situate pe poziții opuse și cu interese contrare, situația lor diferită justificând în anumite privințe și tratamentul juridic diferențiat. Angajatorul este cel care deține documentele și toate celelalte probe pertinente pentru elucidarea conflictului și pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor părților raportului juridic de muncă, fiind necesară și firească obligația acestuia de a prezenta aceste probe.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale art. 304¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Popa Veronica, Brezeștian Călin, Sîrb Dumitru, Balea Maria, Damian Ana, Bota Cornel, Bișboacă Ioan, Romoșan Simion, Căbulea Ioan, Pleșa Maria, Ispas Ștefan, Lațiu Gheorghe, Tecșa Vladimir, Comșa Victoria Ana, Farcașiu Cornelia, Florea Eugen Marius, Zuga Petru, Muntean Mioara Natașa, Bota Maria, Căian Elena, Florea Maria, Ursu Emilian, Cîndescu Maria, Iclezan Petru, Comcea Maria, Salber Roland, Suci Zorel, Pușcaș Ovidiu, Dandea Mărioara și Lazăr Emilia-Adela în dosarele

nr. 5.031/107/2008, nr. 3.397/107/2008, nr. 3.358/107/2008, nr. 5.035/107/2008, nr. 3.393/107/2008, nr. 5.028/107/2008, nr. 5.015/107/2008, nr. 4.999/107/2008, nr. 3.321/107/2008, nr. 5.053/107/2008, nr. 3.356/107/2008, nr. 6.289/107/2008, nr. 3.377/107/2008, nr. 5.286/107/2008, nr. 5.091/107/2008, nr. 4.982/107/2008, nr. 6.023/107/2008, nr. 5.052/107/2008, nr. 5.042/107/2008, nr. 5.058/107/2008, nr. 5.067/107/2008, nr. 5.107/107/2008, nr. 5.094/107/2008, nr. 4.994/107/2008, nr. 5.063/107/2008, nr. 5.110/107/2008, nr. 5.044/107/2008, nr. 5.054/107/2008, nr. 5.065/107/2008, nr. 5.095/107/2008 ale Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 8.359D/2009 — nr. 8.388D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Părțile prezente și reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 8.360D/2009 — nr. 8.388D/2009 la Dosarul nr. 8.359D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 29 octombrie 2009, 2 noiembrie 2009, 5 noiembrie 2009 și 19 noiembrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 5.031/107/2008, nr. 3.397/107/2008, nr. 3.358/107/2008, nr. 5.035/107/2008, nr. 3.393/107/2008, nr. 5.028/107/2008, nr. 5.015/107/2008, nr. 4.999/107/2008, nr. 3.321/107/2008, nr. 5.053/107/2008, nr. 3.356/107/2008, nr. 6.289/107/2008, nr. 3.377/107/2008, nr. 5.286/107/2008, nr. 5.091/107/2008, nr. 4.982/107/2008, nr. 6.023/107/2008, nr. 5.052/107/2008, nr. 5.042/107/2008, nr. 5.058/107/2008, nr. 5.067/107/2008, nr. 5.107/107/2008, nr. 5.094/107/2008, nr. 4.994/107/2008, nr. 5.063/107/2008, nr. 5.110/107/2008, nr. 5.044/107/2008, nr. 5.054/107/2008, nr. 5.065/107/2008, nr. 5.095/107/2008,

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale art. 304¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Popa Veronica, Brezeștian Călin, Sîrb Dumitru, Balea Maria, Damian Ana, Bota Cornel, Bișboacă Ioan, Romoșan Simion, Căbulea Ioan, Pleșa Maria, Ispas Ștefan, Lațiu Gheorghe, Tecșa Vladimir, Comșa Victoria Ana, Farcașiu Cornelia, Florea Eugen Marius, Zuga Petru, Muntean Mioara Natașa, Bota Maria, Căian Elena, Florea Maria, Ursu Emilian, Cîndescu Maria, Iclezan Petru, Comcea Maria, Salber Roland, Suci Zorel, Pușcaș Ovidiu, Dandea Mărioara și Lazăr Emilia-Adela.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii arată, în esență, că dispozițiile art. 287 din Codul muncii sunt de natură să afecteze grav efectivitatea exercitării drepturilor recunoscute de lege atât pentru angajat, cât și pentru angajator și să restrângă nejustificat dreptul la apărare al angajatorului, care, având sarcina administrării probatoriului, nu are timpul

necesar între momentul primirii citației și data fixată pentru judecată de a depune înscrisurile doveditoare în fața instanței. În mod paradoxal, cel discriminat va fi angajatul, care este în imposibilitatea de a propune la rândul său probe în combaterea eventualelor probe pe care le-ar fi solicitat angajatorul în termenul prevăzut de lege, ceea ce vine în contradicție cu dreptul la un proces echitabil.

De asemenea, autorii consideră că dispozițiile art. 304¹ din Codul de procedură civilă încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât se creează o diferență între persoanele ale căror litigii prevăd calea de atac a apelului și cele ale căror litigii prevăd doar recursul. Astfel, deși în art. 304 din Codul de procedură civilă sunt enumerate motivele de nelegalitate pentru care se poate exercita calea de atac a recursului, în art. 304¹ se prevede că, atunci când o hotărâre nu poate fi atacată cu apel, instanța poate să examineze cauza sub toate aspectele și nu prin limitare la cele prevăzute de art. 304. Autorul consideră că nu se poate vorbi de o egalitate a cetățenilor în fața legii și nici de existența unui proces echitabil.

Curtea de Apel Alba-Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale consideră neîntemeiată excepția de neconstituționalitate. Astfel, pare ca fiind normal ca angajatorul, cel care deține probe necesare pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor părților dintr-un raport juridic de muncă, să suporte obligația de a prezenta probele în proces. Dispozițiile art. 287 din Codul muncii stabilesc o procedură derogatorie privind modalitatea administrării probelor în cazul judecării cererilor care au ca obiect conflicte de muncă, intenția legiuitorului fiind aceea de a stabili o procedură urgentă, adaptată domeniului reglementat.

În ceea ce privește dispozițiile art. 304¹ din Codul de procedură civilă, instanța apreciază că acestea sunt în concordanță cu prevederile constituționale privind egalitatea cetățenilor în fața legii, respectiv dreptul persoanei la un proces echitabil, judecat într-un termen rezonabil.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale art. 304¹ din Codul de procedură civilă, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 287 din Codul muncii: „*Sarcina probei în conflictele de muncă revine angajatorului, acesta fiind obligat să depună dovezile în apărarea sa până la prima zi de înfățișare.*”;

— Art. 304¹ din Codul de procedură civilă: „*Recursul declarat împotriva unei hotărâri care, potrivit legii, nu poate fi atacată cu*

apel nu este limitat la motivele de casare prevăzute în art. 304, instanța putând să examineze cauza sub toate aspectele.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și în art. 21 alin. (3).

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 287 din Codul muncii au mai fost supuse controlului de constituționalitate, în esență, cu aceeași motivare, discriminarea și defavorizarea angajatorului în raport cu salariații, respectiv încălcarea dreptului la un proces echitabil. Astfel, prin Decizia nr. 494 din 11 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 18 ianuarie 2005, sau prin Decizia nr. 82 din 5 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 3 martie 2008, Curtea, respingând excepția, a reținut că dispozițiile criticate sunt norme care stabilesc o procedură specială, derogatorie, privind modalitatea administrării probelor în cazul judecării cererilor referitoare la conflictele de muncă. Modalitatea în care au fost reglementate aceste dispoziții este o opțiune a legiuitorului, care a avut în vedere instituirea unei proceduri simple și urgente, adaptată raporturilor de muncă și exercitării dreptului la muncă. Regulile de procedură prevăzute de aceste dispoziții se aplică în mod echitabil atât angajatorilor, cât și angajaților, fără a fi favorizată o categorie sau alta. Astfel, „salariatul și angajatorul sunt două părți ale conflictului de muncă, situate pe poziții opuse și cu interese contrare, situația lor diferită justificând, în anumite privințe, și tratamentul juridic diferențiat. Angajatorul este cel care deține documentele și toate celelalte probe pertinente pentru elucidarea conflictului și pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor părților raportului juridic de muncă, fiind necesară și firească obligația acestuia de a prezenta aceste probe”.

De altfel, Curtea a statuat în mod constant că reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept — subiectiv sau procesual, inclusiv prin instituirea unor termene, nu constituie o restrângere a exercitării acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite.

Așa fiind, termenul instituit prin textul de lege criticat are în vedere soluționarea procesului cu celeritate, absența lui

prelungind starea de conflict dintre angajat și angajator, ceea ce ar genera o stare de incertitudine în ceea ce privește raporturile de muncă, afectând astfel grav stabilitatea și securitatea care trebuie să le caracterizeze.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 304¹ din Codul de procedură civilă, Curtea reține că, în această ipoteză, recursul constituie o cale de atac cu caracter devolutiv, în care, ca și în cazul apelului, instanța de recurs judecă însăși cauza, atât sub aspectul legalității, cât și sub acela al temeiniciei, fără a se limita la examinarea hotărârii pronunțate de prima instanță sub aspectul motivelor de casare prevăzute în art. 304 din Codul de procedură civilă.

Asupra dispozițiilor art. 304¹ din Codul de procedură civilă, instanța constituțională s-a pronunțat, de exemplu prin Decizia nr. 351 din 2 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 25 mai 2006, reținând că „justificarea acestei reglementări derogatorii de la regula generală a caracterului nedevolutiv al recursului ține de deosebirile esențiale existente între cele două situații avute în vedere de legiuitor. Astfel, în situația în care s-a putut exercita calea de atac a apelului, cauza a fost, integral și sub toate aspectele legalității și temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, examinată de o instanță de control judiciar, la un grad de jurisdicție superior, iar recursul va putea fi exercitat pentru motive concret și limitativ determinate, care vizează legalitatea deciziei pronunțate în apel. În situația în care părților nu le este deschisă calea de atac a apelului, apare firesc ca instanța să poată cerceta sub toate aspectele cauza dedusă judecării.

Această posibilitate, coroborată cu principiul rolului activ al judecătorului, conform căruia instanța are îndatorirea să stăruie prin toate mijloacele legale pentru a preveni orice greșeală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale, este menită să asigure părților o judecată echitabilă și să conducă instanța la cercetarea și aprecierea tuturor aspectelor relevante pentru pronunțarea unei soluții.”

În lipsa unor elemente noi, de natură a modifica jurisprudența Curții în materie, cele statuate în deciziile indicate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale art. 304¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Popa Veronica, Brezeștian Călin, Sîrb Dumitru, Balea Maria, Damian Ana, Bota Cornel, Bișboacă Ioan, Romoșan Simion, Căbulea Ioan, Pleșa Maria, Ispas Ștefan, Lațiu Gheorghe, Tețșă Vladimir, Comșa Victoria Ana, Farcașiu Cornelia, Florea Eugen Marius, Zuga Petru, Muntean Mioara Natașa, Bota Maria, Căian Elena, Florea Maria, Ursu Emilian, Cîndescu Maria, Iclezan Petru, Comcea Maria, Salber Roland, Suciuz Zorel, Pușcaș Ovidiu, Dandea Mărioara și Lazăr Emilia-Adela în dosarele nr. 5.031/107/2008, nr. 3.397/107/2008, nr. 3.358/107/2008, nr. 5.035/107/2008, nr. 3.393/107/2008, nr. 5.028/107/2008, nr. 5.015/107/2008, nr. 4.999/107/2008, nr. 3.321/107/2008, nr. 5.053/107/2008, nr. 3.356/107/2008, nr. 6.289/107/2008, nr. 3.377/107/2008, nr. 5.286/107/2008, nr. 5.091/107/2008, nr. 4.982/107/2008, nr. 6.023/107/2008, nr. 5.052/107/2008, nr. 5.042/107/2008, nr. 5.058/107/2008, nr. 5.067/107/2008, nr. 5.107/107/2008, nr. 5.094/107/2008, nr. 4.994/107/2008, nr. 5.063/107/2008, nr. 5.110/107/2008, nr. 5.044/107/2008, nr. 5.054/107/2008, nr. 5.065/107/2008, nr. 5.095/107/2008 ale Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 mai 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 614

din 6 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A în Dosarul nr. 612/122/2009 al Tribunalului Giurgiu — Secția civilă, precum și în dosarele nr. 1.425/110/2009, nr. 6.487/110/2008, nr. 7.522/110/2008, nr. 5.635/110/2008, nr. 7.498/110/2008, nr. 6.751/110/2008, nr. 6.495/110/2008, nr. 6.459/110/2008, nr. 612/110/2009, nr. 7.555/110/2008, nr. 95/110/2009, nr. 6.468/110/2008, nr. 1.414/110/2009, nr. 6.369/110/2008, nr. 5.909/110/2008, nr. 7.448/110/2008, nr. 1.638/110/2009, nr. 2.938/110/2009, nr. 2.429/110/2009, nr. 2.203/110/2009, nr. 1.387/110/2009, nr. 1.389/110/2009, nr. 1.794/110/2009 și nr. 3.045/110/2009 ale Tribunalului Bacău — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 7.738 D/2009 și nr. 8.413 — 8.436 D/2009, președintele pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 8.413 — 8.436 D/2009 la Dosarul nr. 7.738 D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 octombrie 2009 a Tribunalului Giurgiu — Secția civilă, pronunțată în Dosarul nr. 612/122/2009, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A.

Prin încheierile din 8 mai 2009, pronunțate în dosarele nr. 1.425/110/2009, nr. 6.487/110/2008, nr. 7.522/110/2008, nr. 5.635/110/2008, nr. 7.498/110/2008, nr. 6.751/110/2008, nr. 6.495/110/2008, nr. 6.459/110/2008, nr. 612/110/2009, nr. 7.555/110/2008, nr. 95/110/2009, nr. 6.468/110/2008 și nr. 1.414/110/2009, încheierile din 22 mai 2009, pronunțate în

dosarele nr. 6.369/110/2008 și nr. 5.909/110/2008, nr. 7.448/110/2008, încheierile din 5 iunie 2009, pronunțate în dosarele nr. 1.638/110/2009, nr. 2.938/110/2009, nr. 2.429/110/2009 și nr. 2.203/110/2009, încheierile din 19 iunie 2009, pronunțate în dosarele nr. 1.387/110/2009 și nr. 1.389/110/2009, precum și încheierile din 6 iulie 2009, pronunțate în dosarele nr. 1.794/110/2009 și nr. 3.045/110/2009 ale Tribunalului Bacău — Secția civilă, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii**. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că, în cauză, pentru stabilirea competenței teritoriale a instanței intră în concurs Codul muncii care constituie dreptul comun în materie, cu Legea nr. 168/1999, legea specială. Deoarece ambele reglementări au forță juridică egală, fiind legi organice, trebuie stabilit dacă Legea nr. 168/1999 mai este în vigoare sau nu, având în vedere faptul că art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii stabilește că se abrogă orice alte dispoziții contrare. Această din urmă normă, ce face obiectul excepției, a constituit temei pentru interpretarea textului ca reprezentând o abrogare „implicită”, or, în lumina actualelor reglementări privind normele de tehnică legislativă, prin care s-a impus abrogarea expresă directă, aceasta vădește o neinformare legislativă și necunoașterea legii. Ca urmare, abrogarea generică — indirectă ca modalitate de abrogare a unor dispoziții legale, nu mai poate fi utilizată, deoarece încalcă principiul efectivității juridice. Dispozițiile Codului muncii nu pot modifica implicit prevederile legale cuprinse în Legea nr. 168/1999, întrucât aceasta ar contraveni prevederilor constituționale invocate.

Tribunalul Giurgiu — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Tribunalul Bacău — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, pentru motivele reținute de Curtea Constituțională în jurisprudența sa în aceeași materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii, dispoziții care au următorul conținut: „(2) *Pe data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă: [...] — orice alte dispoziții contrare.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 1 alin. (4) și (5) privind separația puterilor în stat și supremația Constituției și a legilor, celor ale art. 73 alin. (3) lit. p) privind reglementarea, prin lege organică, a raporturilor de muncă, sindicatelor, patronatelor și protecției sociale, și ale art. 79 alin. (1) din Constituție privind rolul Consiliului Legislativ.

Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii, Curtea constată

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A în Dosarul nr. 612/122/2009 al Tribunalului Giurgiu — Secția civilă, precum și în dosarele nr. 1.425/110/2009, nr. 6.487/110/2008, nr. 7.522/110/2008, nr. 5.635/110/2008, nr. 7.498/110/2008, nr. 6.751/110/2008, nr. 6.495/110/2008, nr. 6.459/110/2008, nr. 612/110/2009, nr. 7.555/110/2008, nr. 95/110/2009, nr. 6.468/110/2008, nr. 1.414/110/2009, nr. 6.369/110/2008, nr. 5.909/110/2008, nr. 7.448/110/2008, nr. 1.638/110/2009, nr. 2.938/110/2009, nr. 2.429/110/2009, nr. 2.203/110/2009, nr. 1.387/110/2009, nr. 1.389/110/2009, nr. 1.794/110/2009 și nr. 3.045/110/2009 ale Tribunalului Bacău — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 mai 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 617

din 6 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 218 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

în Dosarul nr. 375/45/2009 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, invocând, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 218 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție invocată de Societatea Comercială Isab Trade — S.R.L. din Iași

Prin Încheierea din data de 12 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 375/45/2009, **Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 218 alin. (2) din Ordonanța Guvernului**

nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție invocată de Societatea Comercială „Isab Trade” — S.R.L. din Iași într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile criticate creează o excepție de la regula potrivit căreia acțiunea judiciară în contencios administrativ este îndreptată împotriva actului administrativ prin care persoana interesată a fost vătămată într-un drept sau interes legitim, astfel încât, în materie fiscală, acțiunea judiciară este îndreptată împotriva deciziei prin care autoritatea publică emitentă a actului administrativ a soluționat contestația formulată de persoana interesată în faza procedurii administrative prealabile. În consecință, instanța de judecată se află în imposibilitatea de a verifica legalitatea actului administrativ fiscal până la momentul soluționării contestației de către autoritatea emitentă.

Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal apreciază că normele criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate și, prin urmare, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 218 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare.

Textul de lege criticat are următorul cuprins:

„(2) Deciziile emise în soluționarea contestațiilor pot fi atacate de către contestatar sau de către persoanele introduse în procedura de soluționare a contestației potrivit art. 212, la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în condițiile legii”.

Textul constituțional invocat în susținerea excepției este cel al art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate și dispozițiile legale criticate, prin raportare la prevederile constituționale invocate, Curtea constată următoarele:

Prin Decizia nr. 409 din 12 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.063 din 16 noiembrie 2004, și Decizia nr. 1.236 din 18 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 841 din 15 decembrie 2008, Curtea a stabilit, cu valoare de principiu, că, prin procedurile de recurs administrativ reglementate, se *„lasă posibilitatea organelor care au emis actele administrative atacate sau organelor superioare acestora de a reveni asupra măsurilor luate sau de a le redimensiona în limitele prevăzute de lege”*. Cu același prilej, Curtea a mai reținut că *„actele de soluționare de către organele administrative a contestațiilor, respectiv a reclamațiilor formulate potrivit dispozițiilor din Codul de procedură fiscală, nu sunt, așadar, acte de jurisdicție, ci acte administrative supuse cenzurii instanței de judecată”*. Așa fiind, Curtea a reținut că textul legal criticat nu încalcă art. 21 din Constituție.

De asemenea, prin Decizia nr. 449 din 26 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.144 din 3 decembrie 2004, și Decizia nr. 1.236 din 18 noiembrie 2008, Curtea, în mod principial, a statuat că *„nu se poate susține existența unei îngrădiri a dreptului de acces liber la justiție, textul de lege menționat oferindu-i contestatorului posibilitatea de a supune controlului instanței judecătorești inclusiv decizia de suspendare a soluționării contestației pe cale administrativă”*.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în deciziile menționate își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 218 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție invocată de Societatea Comercială „Isab Trade” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 375/45/2009 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 mai 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 623

din 6 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 și art. 215¹ alin. 2 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 și art. 215¹ alin. 2 din Codul penal, excepție invocată de Gheorghe Blaga în Dosarul nr. 1.749/227/2008 al Tribunalului Suceava — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.749/227/2008, **Tribunalul Suceava — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 și art. 215¹ alin. 2 din Codul penal**, excepție invocată de Gheorghe Blaga.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textele de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât „existența unei forme agravate la anumite infracțiuni este ca și cum legea penală română te-ar pedepsi de două ori pentru aceeași faptă, respectiv, o dată, pentru forma de bază a infracțiunii, [...] și a doua oară pentru consecințele aceleiași infracțiuni, în condițiile în care în cadrul limitelor de pedeapsă pentru forma de bază a infracțiunii în mod vădit se ține cont de consecințele infracțiunii.” Se mai susține că „optica legiuitorului cu privire la incriminarea ca formă agravată a consecințelor infracțiunii creează o discriminare semnificativă între cetățenii care au comis aceeași faptă penală.”

Tribunalul Suceava — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât normele criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 146 și art. 215¹ alin. 2 din Codul penal, având următorul cuprins:

— art. 146 (Consecințe deosebit de grave): „*Prin consecințe deosebit de grave se înțelege o pagubă materială mai mare de 200.000 lei sau o perturbare deosebit de gravă a activității, cauzată unei autorități publice sau oricăreia dintre unitățile la care se referă art. 145, ori altei persoane juridice sau fizice.*”;

— art. 215¹ (Delapidarea) alin. 2: „*În cazul în care delapidarea a avut consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.*”

Se susține că aceste prevederi legale încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) privind statul de drept, în art. 16 privind egalitatea în drepturi și în art. 124 privind îndeplinirea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Astfel, Curtea reține că textele de lege criticate, prin care este definită sintagma „*consecințe deosebit de grave*”, respectiv este incriminată și sancționată infracțiunea de delapidare care a avut consecințe deosebit de grave, nu încalcă sub niciun aspect prevederile constituționale invocate, ci constituie norme prin care legiuitorul a prevăzut criteriul valoric în baza căruia se realizează evaluarea gradului de pericol social al oricărei infracțiuni, și, implicit, săvârșirea infracțiunii de delapidare în forma agravată.

Reglementarea variantei agravate a infracțiunii de delapidare nu are semnificația unei pedepsiri de două ori pentru aceeași faptă, așa cum neîntemeiat susține autorul excepției, ci reprezintă o expresie a politicii penale a statului de sancționare a faptelor cu caracter antisocial, în raport cu gravitatea acestora și cu obiectivul de prevenire a săvârșirii altor asemenea fapte. Nu se aduce astfel atingere principiului egalității în drepturi, întrucât normele criticate se aplică, fără nicio discriminare, tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei juridice, și nici principiilor constituționale care guvernează îndeplinirea justiției.

De altfel, Curtea Constituțională a mai examinat în jurisprudența sa constituționalitatea art. 146 și art. 215¹ alin. 2 din Codul penal, de exemplu prin Decizia nr. 534 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 384 din 5 iunie 2009, prin care a respins, pentru considerentele acolo

reținute, excepția de neconstituționalitate invocată. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, soluția pronunțată, precum și considerentele de principiu care o fundamentează își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 și art. 215¹ alin. 2 din Codul penal, excepție invocată de Gheorghe Blaga în Dosarul nr. 1.749/227/2008 al Tribunalului Suceava — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 mai 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 643

din 11 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15, art. 21, art. 24 și art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 190 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15, art. 21, art. 24 și art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 190 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Ion Rădulescu în Dosarul nr. 20.134/325/2008 al Judecătoria Timișoara.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din data de 29 septembrie 2009, în Dosarul nr. 20.134/325/2008, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15, art. 21, art. 24 și art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 190 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.**

Excepția a fost ridicată de Ion Rădulescu cu ocazia soluționării unei plângeri contravenționale având ca obiect anularea unui proces-verbal de contravenție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale menționate încalcă prevederile constituționale ale art. 16, art. 21, art. 24, art. 49, art. 124 și 126. În acest sens, arată că textele de lege criticate încalcă prezumția de nevinovăție și principiul statului de drept, deoarece organul constatator este liber să constate contravențiile, să stabilească vinovăția și să aplice sancțiunile, potrivit unei competențe foarte largi, fiind scutit apoi de orice sarcină a probării acuzațiilor și sancțiunilor îndreptate împotriva contravenientului, care însă trebuie să își probeze nevinovăția în fața instanței. Autorul excepției consideră că prin aplicarea dispozițiilor de lege criticate se încalcă prezumția de nevinovăție

aplicabilă și în materie contravențională, după cum a statuat Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Anghel contra României*.

Judecătoria Timișoara consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 15, art. 21, art. 24 și art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 190 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007.

Dispozițiile art. 15, art. 21, art. 24 și art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 au următorul cuprins:

— Art. 15: „(1) *Contravenția se constată printr-un proces-verbal încheiat de persoanele anume prevăzute în actul normativ care stabilește și sancționează contravenția, denumite în mod generic agenți constatați.*

(2) *Pot fi agenți constatați: primarii, ofițerii și subofițerii din cadrul Ministerului de Interne, special abilitați, persoanele împuternicite în acest scop de miniștri și de alți conducători ai autorităților administrației publice centrale, de prefecti, președinți ai consiliilor județene, primari, de primarul general al municipiului București, precum și de alte persoane prevăzute în legi speciale.*

(3) *Ofițerii și subofițerii din cadrul Ministerului de Interne constată contravenții privind: apărarea ordinii publice; circulația pe drumurile publice; regulile generale de comerț; vânzarea, circulația și transportul produselor alimentare și nealimentare, țigărilor și băuturilor alcoolice; alte domenii de activitate stabilite prin lege sau prin hotărâre a Guvernului.”;*

— Art. 21: „(1) *În cazul în care prin actul normativ de stabilire și sancționare a contravențiilor nu se prevede altfel, agentul constatare, prin procesul-verbal de constatare, aplică și sancțiunea.*

(2) *Dacă, potrivit actului normativ de stabilire și sancționare a contravenției, agentul constatare nu are dreptul să aplice și sancțiunea, procesul-verbal de constatare se trimite de îndată organului sau persoanei competente să aplice sancțiunea. În*

acest caz sancțiunea se aplică prin rezoluție scrisă pe procesul-verbal.

(3) *Sancțiunea se aplică în limitele prevăzute de actul normativ și trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite, ținându-se seama de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit, de urmarea produsă, precum și de circumstanțele personale ale contravenientului și de celelalte date înscrise în procesul-verbal.”;*

— Art. 24: „(1) *Persoana împuternicită să aplice sancțiunea dispune și confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenții. În toate situațiile agentul constatare va descrie în procesul-verbal bunurile supuse confiscării și va lua în privința lor măsurile de conservare sau de valorificare prevăzute de lege, făcând mențiunile corespunzătoare în procesul-verbal.*

(2) *În cazul în care bunurile nu se găsesc contravenientul este obligat la plata contravalorii lor în lei.*

(3) *Agentul constatare are obligația să stabilească cine este proprietarul bunurilor confiscate și, dacă acestea aparțin unei alte persoane decât contravenientul, în procesul-verbal se vor menționa, dacă este posibil, datele de identificare a proprietarului sau se vor preciza motivele pentru care identificarea nu a fost posibilă.”;*

— Art. 30: — „(1) *Dacă persoana împuternicită să aplice sancțiunea apreciază că fapta a fost săvârșită în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, constituie infracțiune, sesizează organul de urmărire penală competent.*

(2) *În cazul în care fapta a fost urmărită ca infracțiune și ulterior s-a stabilit de către procuror sau de către instanță că ea ar putea constitui contravenție, actul de sesizare sau de constatare a faptei, împreună cu o copie de pe rezoluția, ordonanța sau, după caz, de pe hotărârea judecătorească, se trimite de îndată organului în drept să constate contravenția, pentru a lua măsurile ce se impun conform legii.*

(3) *Termenul de 6 luni pentru aplicarea sancțiunii în cazul prevăzut la alin. (2) curge de la data sesizării organului în drept să aplice sancțiunea.”;*

— Art. 190 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 — Solicitarea de informații: „(2) *În cererea de informații se indică numele, adresa și orice altă informație utilă identificării persoanelor prevăzute la alin. (1), deținută de autoritatea competentă din România, precum și tipul de creanță și valoarea creanței pentru care se formulează cererea.”*

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 49 privind protecția copiilor și a tinerilor, art. 124 referitoare la înfăptuirea justiției și ale art. 126 privind instanțele judecătorești.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 15, art. 21, art. 24 și art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport cu aceleași prevederi constituționale și cu motivare similară. Astfel sunt, de exemplu, Decizia nr. 69 din 15 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 4 martie 2009, și Decizia nr. 99 din 20 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 26 februarie 2009, prin care Curtea a constatat că aceste dispoziții de lege „nu interzic accesul persoanelor nemulțumite de modul de constatare a contravențiilor și aplicarea sancțiunilor corespunzătoare de a

face plângere la instanța de judecată, ori exercitarea dreptului la apărare pe tot parcursul procesului”.

Referitor la susținerea autorului excepției potrivit căreia textele de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece însuși contravenientul trebuie să își probeze nevinovăția în fața instanței, Curtea a statuat, prin Decizia nr. 1.096 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 15 octombrie 2009, că „procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acesteia, este contestată chiar prezumția de care se bucură. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului. [...] Instanțele de judecată nu pot face aplicarea strictă a regulii *onus probandi incumbit actori*, ci, din contră, chiar ele trebuie să

manifeste un rol activ pentru aflarea adevărului din moment ce contravenția intră sub incidența art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Prin urmare, nu se poate susține răsturnarea sarcinii probei”.

De asemenea, în contextul argumentelor învederate mai sus și având în vedere motivarea autorului excepției, Curtea constată că nici critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 190 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală nu poate fi reținută.

În susținerea criticii, autorul excepției invocă și prevederile art. 16 din Constituție. Nu poate fi primită însă nici această susținere, deoarece textele de lege atacate se aplică în egală măsură tuturor celor vizați de ipoteza normei juridice, fără privilegii și fără discriminări.

În sfârșit, prevederile art. 49 din Constituție nu au nicio semnificație pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15, art. 21, art. 24 și art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 190 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Ion Rădulescu în Dosarul nr. 20.134/325/2008 al Judecătorei Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 mai 2010.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	100	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	240	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	40	100	250	600	1.320	400	1.000	2.500	6.000	13.200
ExpertMO	90	230	580	1.390	3.060	900	2.250	5.630	13.510	29.720

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	110	280	700	1.680	3.700	1.100	2.750	6.880	16.510	36.320

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica on-line comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

